dinumerare poterat, exceptis āge
lis quoꝝ non erat numerus. Ce
na iſta figuratur in illa cena. de q̄
legimꝰ in libro heſter. q̄ rex aſſue
rus fecit cenam magnā ſuis pn̄ci
pibꝰ in orto regali ꝛ miſit ſeptem
nuncios pro vaſti reginā vt veni
ret ad regē. que venire noluit. ꝛ nū
cios vacuos remiſit. Tunc iratus
rex poſt cenā vocauit omnes potē
tes ꝛ dixit. Quid ꝯſulitis. Ego vo
caui reginā ad cenā meam quā
preparaui vobis honorifice. ꝛ illa ſpre
uit me. ꝛ miſit nuncios meos ſep
tem vacuos. Rn̄derunt potētes di
centes Dn̄e rex arguite eā. vt vxo
res non faciant nobis ſimile. Qui
priuauit eā corona glorie. et fec̄
eam ancillā. et aliā elegit in regi
nā. Ita moraliter xp̄s dn̄s nr̄ rex
celi ꝛ terre fecit cenā magnā eter
ne glorie ſuis principibꝰ electis.
Vt dicit pſ. Principes populorū
congregati ſunt cū deo abrahā
Mittit omni die ſeptē nuncios p
regina. i. pro anima hoīs que eſſe
deberet regina celi vt veniat. Pri
mus eſt ipa pietas dei que nobis
multa dona tribuit. Vnde in pſ.
Oīa ſubiciſti ſub pedibus eius.
oues ꝛ boues vniuerſas. inſuper ꝛ
pecora campi. Volucres celi ꝛ piſ
ces maris ꝛc̄. Et fructus terre ꝛ ar
borū. Secundus nuncius ē mīa
Vnde pſ. Miſericordia dn̄i plena
eſt terra. Tercius nuncius ē pati
encia Vnde apoſtolus ad roma.
Paciencia dei expectat te: vt con
uertaris. Sed ſm̄ impenitens cor
tuum theſaurizas tibi iram ī no
uiſſimo die. quia venire noluiſti.
Quartus nuncius ē afflictio tem
poralis. Vnde ait in euāgelio ho
dierno. Compelle intrare. vt quos
non poteſt vocare per miſericordi
am ꝛ patienciā: tandem mittit tri
bulationem vt veniant. Quintꝰ
nuncius eſt ipſe Dauid qui ait.
Audi filia ꝛ vide. ꝛ inclina aurem
tuam. q2 cōcupiuit rex ſpeciem tu
am. vt veritas eſt. Sextus nunci
us ſūt predicatores hodierni qui
omni die clamant in predicatiōi
bus ad animam peccatricem: vt
reuertatur. Nunc arguunt. nunc
ſupplicant. nunc ꝯminantur. nūc
ꝑmittunt coronam dei. Canticoꝝ
Veni de libano: veni coronaberis
ꝛc̄. Septimus nuncius eſt miſſio
angelorum cū tubis. ꝛ illos opor
tet nos audire ꝛ ſurgere ꝛ venire
cū tuba clanget. Surgite mortui
venite ad iudicium. Et tunc ipſa
anima peccatrix que iſtos ſeptē
nuncios ſpreuit. priuabitur coro
na. ꝛ alia regina eligetur ꝛc̄. Ro
gemus deum ꝛc̄.

¶ Sequitur dominica tercia pꝰ pen
thecoſtes

¶ Sermo. xliiij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hic recipit peccatores Lu. xv. Nota ꝙ ꝓpter duo ho mo ſolet dimittere vnū locum ⁊ ire ad alium: ad inhabi tandum. Et vnus dimittit vnū do minum ⁊ recurrit ad alium. Pri muꝫ ē quādo homo in loco vbi ha bitat a domino ſuo nimis affligi tur. ſicut filij iſrahel relinquebāt egiptum. vt patet in exod. xix. qꝛ pharao nimis afflixit eos: qꝛ opor tebat eos portare lutum de paleis et platris ad faciendū lateres vt edificaret ciuitates. et poſuit ſup eos aduocatos qui immites erāt. ⁊ percuſſerant eos cū flagellis ſicu ti animalia bruta. Secundū ꝓp ter qđ homo relinquit locuꝫ ⁊ ma tum dn̄m eſt qñ ſperat diues fieri. et dn̄m mitem ⁊ piūm cognoſcit. tunc mutat locum ⁊ recurrit ad il luꝫ dn̄m. Ita filij iſrahel cognoue runt ꝙ dn̄s voluit eſſe eorū dux ⁊ promiſit ꝙ vellet eis dare terram fluentem lacte ⁊ melle. ⁊ ibi diui tes fieri voluerunt. Et ꝓpter hoc re liquerunt pharaonē. Ita ſpiritu aliter duo ſunt q̄ debent nos mo uere vt fugiamꝰ principē malicie cui militamus per peccata qui du rus eſt. multos flagellat ſcorpio nibus ⁊ cruciat eternaliter. et fu giamus ad principem miſericor die ⁊ gracie qui pcit ⁊ manſuetꝰ eſt. ⁊ benignus ſuper maliciā no ſtram Et ait math. Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati eſ tis ⁊ ego reficiā. Item. Omne qđ venit ad me nō eijciam foras Et de hoc dicit ī euangelio Euāgeliū.

ERant appropinquātes ad ihe ſum publicani ⁊ peccatores vt au dirent euꝫ Et murmurabāt pha riſei ⁊ ſcribe dicentes Quia hic pec catores recipit ⁊ manducat cum illis Et reſpondit ad illos parabo lam hanc. Quis ex vobis hō hn̄s centum oues ⁊ ſi perdiderit vnam ex illis: nonne dimittit nonagin ta nouem in deſerto ⁊ vadit ad il lam que perierat donec inueniat illam. et cum inuenerit: imponit humeris ſuis gaudens. Et veniēs domum: conuocat amicos ⁊ vici nos dicens. Congratulamini mī omnes: qꝛ inueni ouem quā pdi deram. Dico vobis ꝙ ita erit gau dium in celo ſup vno peccatore pe nitentiā agēte: q̄ ſup. xcix. iuſtis qui non indigēt pniā. Item aliaꝫ parabolā dixit. Aut mulier que ha bēs dragmas decē Dragma ē dena rius hn̄s monetā imperatoris Et ſi pdiderit vnā. nonne accēdit lucer nā ⁊ euertit domū. ⁊ q̄rit diligen ter donec inueniat eā Vocat ami cos ⁊ vicinos dicēs illis Congra tulamini mihi oēs. qꝛ dragmam inueni quā pdideram Ita dico vo bis Gaudium erit angelis ſuper vno peccatore penitentiam agēte

¶ Iſte due parabole ſunt de pecca tore qui fuit ouis errans et drag ma decima hn̄s ymagineꝫ impa toris. ſ. dei. qꝛ angelorū chori ſunt nouē: et hō decimus ē creatis ⁊c.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et xp̄s nō venit ꝓpter iuſtos ſ; pro
pter pctōres. Ideo ad thema Hic
recipit peccatores ⁊ māducat cū
illis. Vnde ſciendum ꝙ dn̄s reci
pit quatuor gn̄a hoim. Primo re
cipit mundū fugientes ad ꝓtecti
onē ſue potentie. Secundo recipit
deſolatos ad ſinū grē. Tercio reci
pit ignorātes ad doctrinā ſue ſa
pie. Quarto recipit virilit̄ pugn̄
tes ad remuneracōez glorie. Pri
mo dico ſic ꝙ xp̄s recipit mundū
⁊ dyabolū fugiētes ad ꝓtectōez
ſue potentie. ꝙ dn̄s fortis eſt ⁊ po
tens in prelio dicit ps̄. Huiꝰ figu
raz legimꝰ ꝙ dauid rex multa bō
fecit filijs iſrahel. Sed ſaul rex im
quus inuidioſe ꝑſequebatur eū.
ꝓpter qđ fugit in tharſis ad regē
geth. ⁊ tunc ſcripſit lrās ad regē
ꝙ repn̄taret ſibi ſeruū ſuum ꝓfu
gum. Tunc ſerui illius regis geth
cognoſcentes dauid enarrabāt
facta et ꝓbitates quas fecit filijs
iſrahel. tunc recepit eum grōſe. ⁊
defendit eum. Ita ſpūaliter nos
ſumus in hoc mūdo vbi dyabolꝰ
nos ꝑſequitur in multis inſidijs
vt nos occidat. Debemꝰ ḡ fuge
re ad xp̄m regem potentie vt ſua
ꝓtectione nos defendat in tempo
re mortis cū anima ſtat ante regē
xp̄m dyabolꝰ dicat Da michi ſer
uum meum ꝓfugum: qui in mul
tis malis cogitationibꝰ ⁊ operibꝰ
mihi ꝯſenſit. Tunc angeli ſtant
vt dicit iob. Angeli ſunt teſtes a
cuū noſtroꝝ ⁊ nūciant xp̄o regi ꝓ
bitates nrās ⁊ ſi aliqua ſunt ope
ra bona recipit nos ad ſuam ꝓte
ctionē ſicut rex tharſis dauid fu
gientem. Ideo faciamꝰ hic opera
bona. vincamꝰ leonē ⁊ vrſū. ⁊ libe
remus ouem de ore eorum. ſ. dya
boli ⁊ mundū qui tunc aīam no
ſtrā poſcit. Tunc ſecuri poſſumꝰ
ad ipſū fugere. Et ſic pȝ primum
Secundo dn̄s noſter recipit nos
deſolatos ⁊ deſperatos ad ſinum
grē ſi veniā querimus. Nulli em̄
hoim ē deſperandum Nam deus ē
miſericors ⁊ pius Vnde dic̄ in eu
angelio iohis Omis qui venit ad
me non eijciā foras. Huiꝰ figurā
legimꝰ ꝙ erat quidā auſterꝰ rex
habēs filiū miſericordē. quē miſit
ꝑegrinari in peregrinatione. Qui
accepit pulchram puellā. ⁊ omi
die deſponſationes fecit in regno
patris ꝑ quatuor ptes ꝓclamaē
ꝑ quatuor nuncios Primꝰ clama
uit Venite et miſericordiā recipi
te. Secundus clamauit Rex eſt be
nignus ⁊ pius oibus qui petūt
veniā Tercius clamauit ex pte re
gis. Nullꝰ diffidat nec deſpet. ſed
cū fiducia ⁊ ſpe accedat Quartus
nunciꝰ clamauit. Lrās mortis re
uocat rex in mīa quas dedit i irā
Ita moraliter iſte rex durus fuit
pr̄ in diuinis. Fuit em̄ ita durus
⁊ auſterus ꝙ pro vna cogitatiōe
damnauit multa milia angeloꝝ
vt pȝ de lucifero. Etiā de adā quē
ꝓpter vnum morſum pomi eiecit.
⁊ morte damnauit Sed filius eiꝰ

xpiſtus ſecunda perſona ī diui
nis venit de celo pegrinari in hūc
mundum. ⁊ vidit hic pulchram
puellā que erat aīa deuota quā;
deſponſauit aſſumendo nr̄ām na
turā. Et tunc miſit quatuor nunci
os ꝟ quatuor euāgeliſtas ꝑ qua
tuor ptes mundi clamantes. Pri
mꝰ ē matheus q̄ clamat in ſuo eu
angelio ex pte regis xpi. Venite
ad me omēs q̄ laboratis ⁊ onera
ti eſtis. ⁊ ego reficiam vos Secun
dus nuncius ē lucas dicens in eu
angelio ſuo. Xp̄s liberauit mulie
rem peccatricē; deprehenſā in ad
ulterio dicens illi. Nec ego te con
demnabo: vade noli ampliꝰ pecca
re. Tercius nuncius ē iohēs euā
geliſta dicens. Litteras mortis re
uocauit. Vnde dicit. Tranſlati ſu
mus de morte ad vitam. Quartus
eſt marcus. d. Fili remittunt̄ tibi
pctā tua. Jtem Omne debitum di
miſi tibi. qm̄ rogaſti me: ⁊ ego in
filium miſericordie recepi te. ⁊ ſic
p; ſecundū. ¶ Tercio dico q xp̄s
recipit ignorantes ad doctrinā;
ſue ſapie. Vnde dicit aplus. Jn
eo ſunt reconditi oms theſauri ſa
pie ⁊ ſcie Vnde ipſe inuitat igno
rantes ad ſuā doctrinā ſalutarem
Nā dicit de iuſto et ſapiēte quem
xp̄s docuit ſapi. viij. Aqua ſapie
potauit illum dn̄s deus nr̄ Jnui
tat indoctos dicens. Appropiqua
te ad me ⁊ congratulamini in do
mo diſcipline: vt vnuſquiſq; au
diat quid agere debeat. aut quid
vitare liceat. Huius legīnꝰ figu
ra; ī libro Eſdre. q filij iſrahel ac
ceperunt a dn̄o libꝝ ⁊ legem: ſed
ipſi non ſeruabāt eam. Propter
hoc fuerūt diſperſi ⁊ tribulati Tā
dem venit Eſdras pphta ⁊ ſapien
tior oīm ⁊ fecit gradum ligneum
altū; ante portam templi iheruſa
lem. ⁊ accepit libꝝ teſtamenti. ⁊
vocauit cōmunē pplm. et aſcendit
gradum altū. et populus ſtabat
ſubter eū ⁊ legebat de mane vſq;
ad veſperas ⁊ oīs populus appro
pinquabat et erigebat aures. v
nuſquiſq; ad lectionē Et tunc ait
eſdras. Si illa ſeruabitis q̄ in illo
libro ſcripta ſunt ego legi: deꝰ eri
piet vos ⁊ recipiet tanq̄ filios. et
erit deꝰ veſter. et eo q nō ſeruaui
mus ea deus immiſit nobis tribu
lationes quas paſſi ſumꝰ. Et oīs
pplꝰ flebat ⁊ doctrinā; ſeruabat.
Jta ſpūaliter dn̄s nr̄ xp̄us tanq̄
eſdras ſcriba antiq̄ legis Jta ipē
eſt pphta noue legis Vn̄ dixerūt
iudei Propheta magnus ſurrexit
in nobis. Surrexit enim in tēplo:
vbi iudei conueniebant et predi
cabat de libro ſue ſapientie quē;
habuit in corde. et dixit iudeis. q
quia illam legem quam pater de
dit diſiſſent: inde veniret tribula
tio ſup eos Sed induratū erat eo
rum cor. et volebant eum lapida
re: q docuit eos Sic nero impator
peſſimꝰ occidit mgr̄m ſuū ſenecā
et ipſi venditi ⁊ tribulati ⁊ regno
priuati ſunt tam eterno q̄ tpali.

Et ſi feciſſent ſicut populus eſdre qui eſdram audiuit. aures erexit et pro peccatis fleuit. et ideo dñs erat eoꝝ dux ꝛ mgr̄. Et ideo oēs xp̄m audire nolētes nec doctrinā ſuā ſequi diſpgent: nec eos hic recipit: nec in futuro. ꝛ ſic pꝫ terciū

N 4 Quarto xp̄us viriliter pugnātes recipit ad remuneratione glīe Promittit namqꝫ vij. dignitates p. vij. vicijs impugnātibꝰ Apo. Venit aquila volans ꝛ clamans p mediū celi. d. Qui vicerit dyabolum ꝛ mundū ꝛ ꝓpriā carnē dabitur illi manna abſconditū. et panis angeloꝝ ad menſā regis eterni. Item ſcd̄o. Qui hec tria vicerit: nō ledet a morte ſecunda: ſed recipiet ad vitam glīe Itē tercio Qui hec tria vicerit: dabo illi edere de ligno vite qd̄ ē in medio paradiſi Itē quarto Qui vicerit hec tria: illi dabo ptātē ſup gentes ꝛ regnāꝛ recipiam illū ad me Item. v. Qui hec tria vicerit. recipiā eū vt colūnā ſplendidā ꝛ firmā in regno. et in templo meo. Sicut enī colūna ſuſtētat ꝛ decorat edificiū qn̄ eſt pulchra. ita talis victor recipiet ꝛ decorabit. in regno firmabitur ꝛ nunq̄ flectet Item ſexto clamauit Qui vicerit hec tria: recipiā eū tpe mortis ꝛ ſedebit mecū in throno glīe Aug. Si fuerimꝰ ſocij paſſionū. erimus ꝛ ꝯſolationū Et idō merito. Si pugnamꝰ viriliter cū xp̄o. cū ipſo erimus in throno. Et petiuit xp̄us patrem dū voluit ire ad pugnā Ioh. xiiij. Pr̄ quos dediſti m̄. volo vt vbi ſum ꝛ ipſi ſint mecum

Dn̄ica quarta pꝰ penthe.

Sermo. xv. xlv

Estote miſericordes. ſic pr̄ veſter celeſtis miſericors eſt Lu. vi. Nota q̄ multa ſunt que debēt mouere hoiem ad miam. Primū eſt corporis nr̄i ꝯformitas. Nam omnes xp̄iani ſunt tanq̄ vnum corpꝰ hn̄s multa mēbra. et membꝝ membro ꝯpatit. ſicut manꝰ manui alteri ſubuenit. oculus oculo. pes pedi Ita hō debet homi miſereri qui eſt ſm imaginē ſuā creatꝰ Secunduꝫ ē quod nos debet mouere ad miam irrōnabiliū aīalium exemplaritas. Nā aīalia irrōnabilia ꝯpatiunt ſibi Sic legit in naturis reꝝ de aqla Qn̄ aquila habet pullos cogit eos anteq̄ ſciant volare ad aſpectū ſolis dum ſplendet in claritate. et qn̄ aliquis ſuoꝝ pulloꝝ non pōt aſpicere ſolem ſine reuerberatiōe oculoꝝ iſtum ꝓijcit de nido tanq̄ non ſit de natura ſua. Qd̄ videns falco miſeret illi pullo abiecto. ꝛ ducit in nidū ſuum. et nutrit cum pullis ſuis Ita homo rationabil' videns ꝓximū ſuum neceſſitateꝫ habere. debet ſibi miſereri Tercium quod nos debet mouē ad miſericordiam eſt ꝓpria neccītas. nā nos indigemꝰ miſericordia a deo. ideo oportet nos miſereri ꝓximo